

LBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6,
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice
din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ȚOANȚĂ, ION

Altarul interzis / Ion Țoanță ; pref. de Christian Crăciun.

- București : Eikon, 2021

ISBN 978-606-49-0473-7

I. Crăciun, Christian (pref.)

821.135.1

Foto clapetă: Mihai Bursuc (Italia)

DTP: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

Ion Țoanță

Altarul interzis

E I K O N

București, 2021

Cuprins

O țară la perfuzie	5
Prolog	15
„Hai, noroc, părinte, să fie într-un ceas cu cuc, hi, hi, hi...”	16
Raport informativ (1)	24
„...eu v-am angajat să faceți treabă, aici, nu să gândiți, asta e atribuția mea principală...”	27
„...secolul 21 de care vorbea nemuritorul Malraux, nu mai este religios, așa că nu va mai putea fi deloc”	32
„Ceapeul” i-a obișnuit pe toți să fure, cât putea fiecare, unii și-au făcut averi din furat, mai ales rudele președinților...”	43
Raport informativ (2)	50
„...daaa, să-mbrăcăm pe cei goi, daaaa, e ordin, comandante suprem”!	53
Raport informativ (3)	58

„Eu când mă voi bucura de „binefacerile civilizației”?	60
„Funcție de interes, are mai mulți ambetați de amor la activ, toți fiind declarați „bărbați ai vieții”	69
Raport informativ (4)	75
„abonatul cu numărul 0724... are telefonul închis”	76
Raport informativ (5)	81
„Am căutat să fiu cât mai aproape de sufletul Anastasiei...”	83
Raport informativ (6)	94
„Cât fals în această lume falsă”!	96
Raport informativ (7)	104
„... dragă părinte, știi că eu nu am făcut dragoste de peste șapte ani”?	105
Raport informativ (8)	113
„... dacă vrea să câștige, trebuie să și cotizeze, asta e regula, n-am inventat eu roata...”	114
„În numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, Amin”!	123
„... noi cunoaștem esența și izvorul fericirii, noi suntem cei care săvârșim mirungerea”	128
„La Dumnezeu, din fericire, nu se ajunge cu arginți și cu relații...”	140
Raport informativ (9)	146

„...fosta măicuță, acum marea lui iubire, după Dumnezeu...”	149
„Cel ce este temut de mulți, să se teamă de cei mulți”	155
„...Iepădarea de Satana...”	166
Grupul (1)	173
Raport informativ (10)	183
Grupul (2)	185
Grupul(3) Ședința	194
„În spatele crucii stă diavolul, spune un dicton latin, părinte”	199
„Că Tu ai zis, Doamne: cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu”	209
Epilog	214

Prolog

Se așeză pe scaun. Scaunul morții. Așa a denumit taburelul pe care stai cu picioarele și-l împingi după ce ți-ai fixat frânghia de gât. Atât de simplu, în aparență.

Pentru curaj gustă din sticla de vinars, privind amar într-un punct fix în așteptarea unui *verdict de la* Împăratul Ceresc.

Însă, divinitatea tace.

„*Am vorbit destul*”, sparge tăcerea o voce de *Sus*, „*ai de ales, ori pacea pământeană întru trezire, ori drumul spre necunoscut*”.

La fiecare înghițitură de vinars, o voce lăuntrică îl agasează sacadat, „*Calea, Adevărul, Viața, privește cu lumina care-a mai rămas în sufletul bolnav și acționează, la capătul frânghiei n-o să-L întâlnești pe Dumnezeu, dimpotrivă, te vei afunda într-un bău necuprins*”.

O lacrimă i se scurse ușor pe obraz, vinarsul începu să capete un gust insipid, soarele-i deschise instant o ușă, „*poftește, iată Calea*”, îi șopti.

Se ridică de pe scaun, îmbibă frânghia în alcoolul rămas în sticlă, scoase o brichetă și...

**„Hai, noroc, părinte,
să fie într-un ceas cu cuc, hi, hi, hi...”**

Se îmbracă încet, bău un ceai din frunze de gutui și ieși din apartament la ora *șapte și ceva*.

Afară era o zi de Mărțișor capricios, primăvara își anunța cu *surle și tobe* sosirea mult așteptată de vulg.

Un anotimp capricios definit de poza femeii cu fuste largi, pline de flori rupte dintr-un album al *cornului abundenței, ediție nouă*. Abundența dintr-o zodie materialistă lipsită de cele ale sufletului.

— *Săru'mâna, părinte Iacob*, îl salută o femeie cu un coș de nuiele plin cu flori de primăvară pe care-l ținea echilibrat pe cap. Mergea *la piață, la oraș, pesemne*, își spuse el.

— *Doamne ajută*, îi răspunse, și merse mai departe spre stația de autobuz. Se simțea renăscut, o viață nouă îl aștepta, un nou loc de muncă, *Doamne, iartă-mă pe mine păcătosul, mă apropii de Tine, binecuvântată fie ziua de azi!*

Microbuzul care mergea din Oraș spre Pietreni sosi în *nici cinci minute*. Se așază pe unul dintre scaunele libere din spatele mașinii și ascultă conversațiile călătorilor, majoritatea profesori și învățători la școlile de la *țară*.

Cum nu acumulase *cheag* în perioada preoției, stârnind controverse și ironii din partea *colegilor*, Iacob avea nevoie de bani pentru propria întreținere, așa că a apelat la o mai veche cunoștință, primarul din Pietreni.

Dom'primar l-a angajat imediat. A creat un post de *consilier special*, pe *probleme de logistică*, iar consilierii locali au votat ca la comandă, propunerea.

Doar o lună trecuse de când li se majoraseră îndemnizațiile, *bieților de ei*, pentru care au votat 100%, *pentru*.

Nu comenta nimeni când ideile edilului șef erau supuse aprobării în ședință, mai ales că avea majoritate lejeră în Consiliu.

Opoziția fusese cumpărată cu sinecuri și facilități pentru obținerea de fonduri necesare proiectelor personale sau angajarea pe lângă primărie a rudelor apropiate.

Asinus asinum fricat rămâne un dicton valabil în toate vremurile. *Vivat Opozitia Rediviva!*

Drumul din oraș până la primărie nu era lung, în 30 de minute, cu autobuzul local, ajunsese la noul loc de muncă. Formalitățile pentru angajare erau făcute *din dispoziția domnului primar*, așa că *părintele Iacob* trebui doar să semneze și să se uite fugar peste contractul de muncă.

Salariul era cu mult peste cel primit la biserică, urma să vadă ce trebuia să facă pentru a merita acești bani.

Toată suflarea primăriei zâmbea, văzându-l, se bucura de o bună primire, gratulându-l cu apelativul *dom'părinte*.

Primarul l-a invitat să bea cafeaua în biroul său somptuos, dar fostul slujitor al bisericii *nu obișnuia*, vorba lui *alde Bălosu*, din *Moromeții* lui Marin Preda.

— Dar va trebui să bei, aici toată lumea are program de cafea, dimineața, îi replică edilul șef. Apoi continuă:

— *Îmi iubesc aproapele*, zise zâmbind sardonice, de aceea n-am stat nicio clipă pe gânduri când am aflat ce s-a întâmplat.

Ne cunoaștem de prea mult timp, ca să te refuz. Ai nevoie de bani ca să trăiești, aici, în primărie vei câștiga sufi-

cient. Va fi salariul, va mai *pica* și câte ceva, una peste alta, va fi bine.

— *M-aș limita la ceea ce câștig, nu vreau nimic în plus. Biserica m-a învățat să fiu cumpătat, dovadă că tot ceea ce primeam de la enoriași lăsam în cutia milei.*

— Eeee, acum și dumneata, părinte, dar nu e niciun păcat dacă mai primești câte un *mărunțiș*, așa, *de-o ciorbă!* Dacă nu curge, pică, știi vorba, important este să meargă treaba.

— *O să meargă, asta e sigur, mă bazez pe mine, știu ce ani am în spate.*

— Poate găsim pe aici și o gazdă bună, să nu mai faci naveta, e obositor, cunosc cel puțin o duzină de văduve tinere, *bune rău*, care te-ar primi pe gratis, he, he, he. Unele chiar sunt frumoase trăsnet, apetisante, de le bei apă din... *vorba aia*, spuse zâmbind onctuos.

— *Deocamdată nu e cazul, nu forțați nota. Nu e navetă așa de grea, cincisprezece kilometri nu sunt un capăt de țară.*

— Mă gândeam la faptul că n-ai mașină, nu la altceva. Mai că-mi vine să și râd, ești un caz unic, preot care să nu agonească nici măcar de-o mașină, *Doamne apără și păzește!*

— *Domnul a dat, Domnul a luat, în veci fie numele Domnului lăudat, acesta-i un principiu după care mă călăuzesc, și nu spun vorbe mari.*

— Prea bine, părinte, dar cu *lozincile* astea ai cam dat-o-n bară, biserica n-a dat doi bani pe *evlavia* dumitale.

În fine, vorba multă sărăcia buzunarului, o să te pun un pic la punct cu atmosfera și lumea din primărie. Să te fe-rești de secretară, e periculoasă, e *bună*, nimic de zis, dar ca să obțină ceea ce vrea pune *curu'* la bătaie.

Între noi fie vorba, așa, ca bărbați, m-a prins și pe mine în menghină, și pentru că i-am tras-o de vreo trei ori, m-a

taxat de m-a spart. Cu asta cheltuiești o avere, de abia am scăpat, dracu', de povară, era vai de *sula* mea.

Și să nu-i dai bani împrumut, dacă-ți cere, că nu-i mai vezi, ea, țintește să te prindă la așternut, e rafinată, dă-o-n paștele mamei ei!

— *Deocamdată nu am câștigat niciun ban, și nici nu se pune problema, câștigul cinstit nu se aruncă.*

— Eee, părinte, femeia e viperă filistină, te hipnotizează de nu te vezi până te ia *mangăru'* târâș, ești bărbat în putere, trăiești singur, așa că, grijă mare!

— *Domnul meu, să nu uităm că sunt stăpân pe propria conștiință, știu să evit capcanele.*

— În fine, eu mi-am făcut datoria și ți-am spus. Cu contabilul n-ai ce discuta, el face doar ce-i zic eu, chiar dacă se vaită toată ziua că n-are bani, ca și cum banii bugetului local ar fi ai lui, mai dă-l în mă-sa și p-asta!

Stăm bine cu banii, *à propos* de buget, suntem localitatea invidiată de toți. Avem firme, fabrici, uite, fabrica de ciment, de chibrituri, uzina chimică, toți varsă chirii în sacul primăriei.

— *Concret, ce ar trebui să fac?*

— Păi, zilele astea vom primi niște puietți, câteva mii de duzi pe care-i plantăm pe marginea drumurilor din comună, facem ceva *mișto*.

Dudul e un pom benefic. Știi vorba, orice țaran are în curte un dud, doi, așa am citit. Țăranul nu e prost, da, da, e dat dracu', avem multe de învățat, să facem și noi ca ei, ce ne costă?

Dumneata ieși duzii în primire, semnezi, apoi îi preia, tot pe bază de semnătură, altă firmă care-i plantează. Când lucrarea e finalizată, faci recepția ca să-și ia și ei *banu' grămadă*, și gata.

E treabă ușoară. Colaborezi cu contabilitatea, fără prea multă filosofie, actele sunt la ei, dar dumneata ești cel care răspunde, nimeni să nu comenteze, că, *jar mănâncă*.

— *Am înțeles, să fie într-un ceas bun, Doamne ajută!*

Traversând holul primăriei, fu salutat de viceprimar, un ins ce pare uns cu *toate alea*, tipul de bugetar versatil pus pe liste de un partid.

Alergase în campanie cu mașina personală pe toate *colaurile* localității, lipise afișe electorale și era rudă cu unul dintre capii *partidului* de la județ.

— Să trăiți, părinte, suntem onorați să vă avem printre noi, *aicea*, vă aștept la o cafea, în birou.

— *Mulțumesc, tocmai am refuzat o cafea la primar!*

— Eee, lăsați, poate merge un *coniac*, am ceva bun, mi-a lăsat unul de la vamă,ăștia sunt dați dracu', primesc numai marfă *strong*.

— *Bine, așa ca să nu refuz pe toată lumea, din prima zi, am să vin, dar mai întâi trec pe la contabilitate.*

— E-n regulă, părinte, v-aștept!

La contabilitate rezolvă destul de repede, „*vor veni duzii în cursul zilei, vă chemăm noi să facem recepția*”, spuse o contabilă tânără, cu ochii verzi, coafată ca pentru zile mari.

Apoi intră la viceprimar, care vorbea la telefon, „*ia loc, părinte, aa, nu, nu cu tine vorbeam, sunt cu cineva, aici, deci, ne-am înțeles, te rezolv, fii pregătită să marci banu', și băiatu' te rezolvă, pa, pa, te puș dulce*”.

Scoase dintr-un dulap din lemn lăcuit o sticlă de *Courvoisier*, turnă în două pahare și-l servi, la tavă, pe dom' părinte.

— Hai, noroc, părinte, să fie într-un ceas cu cuc, hi, hi, hi, e marfă bună, repet, nu e *nașpa*, avem și noi relațiile noastre, nu dai, nu ai.

— *Noroc, să dea Dumnezeu*, spuse Iacob ciocnind paharul din care gustă și ochii i se înveseliră instant.

— Părinte, una peste alta, bine-ați venit în mijlocul nostru! Aveți un post bun, nu dați cu sapa, banul iese fără să-i țineți calea, mai pică și câte-o *jumară*, e bine, aici o să descoperiți raiul, hi, hi!

Ce să vă spun, în primărie veți face trecerea de la colivă la cașcaval, da, roata e mare, cașcavalu' e dulce, să fim binecuvântați! Orice problemă aveți, nu e nevoie să ajungeți mereu la primar, vă opriți la mine și garantez rezolvarea. Mai merge unul, da?, spuse ridicând sticla.

— *Nuuu, m-a luat, deja, cu călduri, e prea de dimineață și mai avem treabă de făcut!*

— Stați cuminte, părinte, treaba merge de la sine, aici nu suntem pe producție, câtă vreme avem bugetul în spate nu ne doare la bască, vorb-ai.

Banu' de la visterie trebuie și el păpat, că d'aia e ban, să fie cheltuit. Noi nu ne comparăm cu șmecherii din privat care se chinuie să muncească, altfel rămân pe-afară, vă spun eu, părinte, tot bugetarii o vor duce bine, *trece timpul, leafa merge*, e treabă demonstrată de-alungul vremii.

Când îi aud p-ăștia din *privat* cum se mândresc că lucrează la *multinaționale, cu brand*, mă apucă sila. Știți ce-or să facă, părinte? Or să mănânce un mare căcat, până la urmă.

De bine, de rău, populația e umilă și fricoasă, toți se îngămădesc să-și plătească dările la stat, sunt bine educați, au rămas așa de pe vremea comuniștilor, în special pensionarii. Așa că, părinte, hai să mai ciocnim unul mic, să ne fie de cinste, hi, hi!

Părintele Iacob, că vru, că nu vru, mai bău un pahar. Sângele începu să-i circule cu viteză prin vene, i se dezgheță limba și privirea îi trăda slăbiciunea.

Coborî, apoi, în curtea primăriei și se așază pe una dintre băncile de sub un tei înmugurit. În cap îi sunau acordurile unui pian și o văzu printr-o perdea a amintirilor, ca o obsesie, pe Anastasia culegând flori de primăvară.

O revăzu, apoi, într-un *flash-back* difuz pe aleile parcului din oraș. *De ce, tocmai ea, Doamne?*

Retina i se umezi și lacrima care se ostenea să cadă ușor îi umezi obrazul înroșit de la focul generat de licoarea Courvoisier.

„Am un serviciu bine plătit, n-am cine știe ce de făcut, dar sunt atât de singur, Doamne! Te am pe Tine, știu, dar îmi lipsesc mărturisirile și întrebările roabei Tale, Anastasia, ai luat-o la Tine, Doamne, la mine nu Te-ai gândit?

Cenușă s-a ales din toată rugăciunea mea, a ars ca o lumânare toată speranța, s-a dus cu vântul toată nădejdea”.

„Cât o să te mai plângi”? îl interogă o voce lăuntrică. „Trăiește-ți viața, lasă nostalgiile, cugetă doar la cât de efemeră e clipa, ceca ce a fost nu se mai întoarce, Dumnezeu nu suportă lamentațiile bolnave, El te vrea viu, câtă vreme Te-a lăsat aici cu o nobilă misiune”!

Se ridică de pe bancă, își spuse „cu Dumnezeu înainte” și se întoarce în biroul improvizat lângă cel al primarului.

Prima zi de serviciu se scurse destul de repede. În primărie era o plictiseală generală, doar câte un cetățean rătăcit mai tulbura liniștea instituției care părea a fi o feudă a edilului șef.

Părintele se plimbă puțin prin zonă, apoi luă microbuzul spre capitala de județ, trecu pe la biserică, și aprinse două lumânări, una pentru *vii* iar alta *pentru cei urcați la Domnul*.

Seara veni pe neașteptate, goli un sfert din sticla cu vinars Jidvei, își prepară o cină frugală și trecu la meditație,

preocuparea sa cotidiană. Meditația este, ca bună regulă, un preambul la visul ce urma să vină odată cu somnul din zodia lui Mărțișor.

Noaptea treceau repede iar părintele Iacob se lăsa legănat de splendoarea viselor.

Se trezea, mergea la toaletă sub presiunea prostatei și se cuibărea la loc în pat cu un *în numele Domnului* pe buze și în conștiință.

Așa treceau nopțile, așa se scurgeau anii și viața, câtă asemănare cu puful de păpădie!

Raport informativ (I)

Primit: Cpt. Vasilescu M.
Sursa: Dinică
26.05.1958

Strict secret
Exemplar unic

Notă informativă.

Sursa vă informează că numitul Stoian G. din localitatea Pietreni, Raionul Românași, posedă avere nemăsurată adică multe terenuri agricole, pădure, batoză, cuptor de uscat prune, atelier de tâmplărie și dulgherie, atelaje pentru cai, animale multe și nu recunoaște că este chiabur chiar râde de noi pătura săracă care ne-au supt sângele dușmanii poporului.

Dacă cineva merge la familia lui să se împrumute de bani sau alte bunuri râde de noi și ne trimite la comuniști să ne dea ei. Nici cu autoritățile locale nu vrea să stea de vorbă este îngâmfat și miștocar spunând că are relații la raion și ne fute numa în cur la toți, chiar așa sa exprimat.

Are patru copii și la toți le-a dat avere cu toate că toți are famili și se descurcă bine față de noi proletarii care vrem să ne unim din toate țările.

Numitul s-a opus înființării gospodăriei colective zicînd că numai leneșii care nu au muncit și nu au pământ se înscriu acolo ca să ia avutul lor. Dacă cineva îi spune că este chiabur

el se rîde noi cu toată familia lui spunînd că e mîndru că este chiabur că nu toți proștii sînt ca el.

El se lăfăie în avere și bani iar noi agicultori și clasa muncitoare nu avem de ale gurii cu ce să ne întreținem copii și familia noastră. Rugăm să fie luate măsuri cu asemenea elemente și noi promitem să ascuțim lupta de clasă ca să fim toți egali în drepturi și să avem electricitate așa cum ne învață tovarășul Lenin și alți ca iel.

Trăiască lupta pentru pace!
Dinică.

Ministerul Afacerilor Interne

Strict secret

Inspect. raional D./ Securitatea statului

Exemplar unic 7

Serviciul II

Raport

Numitul Stoian Grigore este locuitor al comunei Pietreni unde în activitatea lui a căutat să se achite de datoriile către stat în măsura în care acestea nu au depășit venitul său. Dat fiind faptul că posedă motor de tăiat lemne, batoză și alte mijloace de exploatare, numai anul trecut a cumpărat 3 hectare de pămînt.

Își dă perfect de bine seama că a ajuns pe treapta unui chiabur, cu toate acestea nu se supără, chiar s-a manifestat către uni cetățeni că este mîndru că ar urma să aibe acest titlu de chiabur. Pentru a da mai bine seama de situația cetățeanului Stoian Grigore, declar mai jos următoarele: